

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 10 korona, félvre 5 korona, negyedévre 2 korona 50 fillér. Egy eszám ára 10 fillér.
Községek, tanítók, iparosok és egyesületek, melyek egyenként ha előfizetnek, 8 koronáért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.
Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyt) intézendők.
Kiadóhivatal K.-Vásárhely az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová a hirdetmények s előfizetési pénzek küldendők.

A trónörökös házasságához.

(P. C.) Már királyunk iránt való rajongó tiszteletünkben is, mely nemesak az örömben és bánatban való őszinte részvételben nyilvánul, melyek fordulatokban gazdag életutját kitöltik, hanem a legelőkelőbb dinasztikus érzelemben is az egész uralkodócsalád iránt, — már e rajongó tisztelet miatt — mélyen megindul ma minden jó magyar szíve, midőn a bécsi Hofburgban a legszűkebb családi körben és a két állam minisztereinek jelenlétében végbe megy az ünnepélyes cselekmény, mely a trónörökös ama nyilatkozatában csúcsosodik, hogy ismeri és beleegyezőleg fogadja a törvényesen megállapított következményeket, melyek házasságából leendő nejeire és remélhető utódaira származnak. De csak nejeire és a gyermekekre: az ő személyes veleszületett jogai a legkevésbé sem esorbulhatnak meg. Chotek Zsófia grófnő, vagy bárminő más nemesi predikátum ékesítettnek is általa, Magyarország királynéjának méltóságát el nem érheti, az utódok nem születnek bele a trónöröklés jogába. Estei Ferencz Ferdinánd főherceg ellenben megmarad teljes élvezetében a trónvárománynak, törvényes és jogos képessége, hogy a magyar királyi trónra léphessen, miben sem lesz megcsorogva. Ez ama nyilatkozat lényeges tartalma, melyet a trónörökös ma tesz a bécsi Hofburgban.

Ezzel azonban Magyarország közjogi terén mi sem történt, ami eredeti törvényes intézkedést követelne. Minderről már a pragmatika sanctióban és az eztkiegészítő 1723-iki törvényben gondoskodás történt. Csak a trónöröklés fog, mint ez az utolsó 52 esztendő alatt már nem egyszer történt, az egyenes vonalból megint egyszer kitérni, annak idején. Miután ilyen viszonyok közt renunciaczióról, az esetleges uralkodói jogokról való lemondásról szó sem lehet, amely lemondáshoz az országgyűlésnek az 1868. évi III. t.-cz. értelmében beleegyezését, kifejezett, előzetes beleegyezését adnia kellene, az országgyűlésnek azonnal való, külön összehívása is törvényesen indokolatlan, teljesen felesleges. Hisz októberben leendő összejövetelekor is még mindig jókor tudomásul veheti az országgyűlés és törvényes formákban kimondhatja, hogy a dinasztia házirendje és a pragmatika sanctió értelmében törvényesen semmi sem változott. Miután tehát semmi sem sürget, szükségtelen a szokásos parlamenti időbeosztást is zavarni.

És hogy ezt kimondja, törvényesen kimondhassa, arra meg fogja kapni az

országgyűlés az indítványt. Széll Kálmán figyelmét nem kerülte el az alkalom, hogy Magyarország souverainitását teljes fényben ragyogtassa. A trónörökös nyilatkozatának szó szerinti magyar szövege, el látva a nemzeti eredeti szöveg szentségével, törvényjavaslat alakjában az országgyűlés elé lesz terjesztve. Meglehetősen furcsa tehát, hogy bármelyik pártnak ambíciózus tagjai az alkotmány gondnokainak tolják fel magukat. Amint látjuk, teljesen felesleges gondnokok; az alkotmánynak gondosabb, hübb, körültekintőbb és hazafiasabb örre Széll Kálmánnál nincs szükség.

Uj rend.

(P. C.) Ő Felsége a király Széll Kálmán miniszterelnökhöz intézett legmagasabb kéziratával egy év tartamára megállapította, a törvény értelmében, a közös ügyek költségéhez való hozzájárulás arányát. Az arány ugyanaz, mint a félévvel ezelőtt megállapított volt, a mostani kézirat pedig lényegben csak az érvényesség tartamára vonatkozólag különbözik elődjétől. Félévvel ezelőtt még említeni lehetett, hogy sikerülni fog az osztrák birodalmi gyűlést akezióképessé tenni és a kiegyezési javaslatok elfogadására rábírni. Ez a várakozás nem teljesedett, a hathónapos határidő rövidnek bizonyult. Most tehát megduplázták az időtartamot s a hozzájárulás aránya a két állam részére teljes egy esztendőre állapított meg. Ha sikerül ez idő alatt a dolgok új rendjét létesíteni, illetve a parlament munkaképességét helyreállítani, annál jobb; avagy az osztrák állami alaptörvény 14 szakasza alapján császári rendeletekkel való kormányzás jelentse Ausztriában az új rendet? Már-már, az a látszata van a dolognak, mintha tényleg ez az eset következett volna be, mert már is császári rendelet állapítja meg Ausztriában a költségvetést, 50 millió korona kölcsön felvételét s más egyéb fontos állami aktusok végrehajtását rendeli el, melyek elengedhetlen szükségékké lettek, de melyeket a parlamenti obstrukció parlamentáris uton lehetetlenné tett. A feltétlen szükség erősebb a birodalmi gyűlés nemzetiségi politikusainál és az ellenségeskedésben és viszályban lévő koronatarományokat erőszakkal vezetik jobb sorshoz, mint aminőt megérdemelnek.

Bizonyosra veszik, hogy a jövő kvóta és alatt rendezett viszonyok fognak bekövetkezni Ausztriában. Ha még oly sötét felhőkbe van is burkolva odaát a politikai horizont, majd kiderül és világos lesz a császár hatalmi szavára, a ki a birodalmi gyűlés tagjai elé e hatalmi szót tartja: „Rendet kell teremteni; rendbe kell hozni a dolgokat!”

E hatalmi szó elől, legmagasabb helyről mondatván, nem zárkoznak el Ausztria külön érdekeinek hódoló politikusai, avagy július elsejével valóban az új rend következett el Ausztriában?

Hegedüs miniszter a Székelyföldön.

Maros-Vásárhelyen.

Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter székelyföldi körútjában szombaton Maros-Vásárhelyre érkezett. A minisztert a vasutnál igen nagy lelkesé-

déssel fogadták. A pályaudvaron óriási közönség volt jelen, élén egy gyönyörű székely bandériummal. A megye küldöttségét Deéry alispán vezette, a város nevében pedig Geréb polgármester mondott a miniszternek Isten hozott-at, aki meleg szavakban köszöntö meg a szíves fogadtatást. A miniszter nejét Bethlen Laura grófnő vezetése alatt a nőegyletek fogadták, amelyek neki, valamint leányának gyönyörű virágcsokrokkal kedveskedtek. Az egész város lobogódiszt öltött és számos fehér ruhás kis leány vonult ki az előkelő vendégek üdvözlésére. A fogadó előtt sorakoztak az összes ezéhek zászlóikkal. A miniszterrel együtt ideérkeztek: Bernády György, Rónis István, Dósa Elek, Dósa Endre, Gyárfás Endre, Kemény Ákos báró és Weisz Berthold orsz. képviselők, Gelléri Mór, az orsz. iparegyesület igazgatója, továbbá Sztéry József miniszteri tanácsos és Pétery fogalmazó. A délelőtti folyamán nagyszámu küldöttségek tisztelegtek a miniszternél, aki ismételten hangsúlyozta a székelykérdések fontosságát. Délben a miniszter Mikó főispánnál volt ebéden, délután pedig résztvett a székely iparkiallítás megnyitási ünnepélyén, majd a maros-vásárhelyi ipartelepeket tekintette meg. Este 7 órakor diszebed volt a disz-előadás a színházban.

Székely-Udvarhelyen.

Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter folytatja körútját az országban. Feleségével és leányával vasárnap Székely-Udvarhelyen volt. Ebből az alkalomból Udvarhely megye ipari kiállítást rendezett, hogy együttesen mutassa meg ipari fejlődésének mostani állapotát. A kiállítást a Székely támad várában épült főreáliskola tornatermében helyezték el. Két csoportban rendezték el a kiállított tárgyakat. A háziipar csoportban bemutatták a székely szőtest, a fűtői vesszőből, nádból, szalmából font tárgyakat és lombfűrész-munkákat, meg a fából készült dolgoikat, fakanalat, teknőt, széket, stb. A kisipari munkákból összegyűjtötték a ruházati, a bőripari, a faipari és asztalos munkákat, valamint a vas, fém, kerek, nyerges-ipar czikkeit, a kő és agyag ipar, a szövőipar munkáit. Hegedüs miniszter feleségével és leányával vasárnap reggel érkezett Maros-Vásárhelyről Székely-Udvarhelyre. Kisérétében voltak a minisztérium és az államvasutak főbb tisztviselői közül néhányan, Sztéry József miniszteri tanácsos vezetésével. Utközben hozzájuk csatlakoztak Domokos Andor alispán és Kemény Béla báró, a vármegye szabadelvű pártjának elnöke. A vasutnál Hollaky Artur főispán üdvözlölte a minisztert a kinek fogadására az összes hatóságok, intézetek, egyesületek és ipartestületek kivonultak, több a maga zászlója alatt. A város végén emelt diadalkupunál Demeter Dénes polgármester fogadta a minisztert, a ki már fél tíz órakor megjelent a kiállításon, a hol Hargitta Nándor ipariskolai igazgató üdvözlölte majd az összes ipartestületek élén Solymosy Endre református tanító köszöntötte. Erre a beszédre a miniszter azt felelte, hogy ha csak azt mondaná: bizzatok és reméljétek, ezzel nem sokat mondana, mert ebben őket nem segítheti. Azért inkább azt mondja: dolgozzatok és tanuljatok. Ebben már segítségükre lehet és segítségükre is lesz. Már a mennyiben segítségükre lehet. Am itt mindenekelőtt a régi rendszerrel kell először szakítani, a multak hibáit jóvá tenni. Álljanak össze és tömörüljenek egyfelől azért, hogy összetartással sokkal többet lehet elérni, másrészt pedig azért, mert így lehet legtöbbet tanulni. A kiállítás megtekintése után a miniszter a kő és agyag-ipari szakiskolát nézte meg, innen pedig a vármegyházához ment a küldöttségek fogadására.

Szerkesztőközlönyben
Bernády György

A református egyházközség fogadásánál, Menyhárt esperes beszédére válaszolva, a miniszter fölhitte a papságot, hogy minden körülmények között igyekezzék megóvni a felekezeti békét s ha fordultak is apróbb jelenségek, a melyek úgy látszottak, mintha a felekezeti béke megzavarására irányulnának, még akkor is legyenek türelemmel, maradjanak nyugodtan, viselkedjenek tapintatosan. Mert mindaddig, a míg ő a mostani kormány tagja, az ő személyében garanciát láthatnak érdekeiknek a legszélsőbb határokig való megóvására. A hivatalos dolgok elintézése után a vármegyeháza dísztermében nagy bankett volt, háromszáz terítéssel. A miniszter neje és leánya tiszteletére a főispánné adott ebédet, a melyen csak hölgyek voltak jelen.

Csik-Szeredában.

Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter hétfőn délelőtt fogadta Csikszereda megyeházában a különböző küldöttségeket. A küldöttségek sorában ott voltak: a katolikus, református és izraelita hitközségek, a katonai hatóságok, az ügyvédi kar, a kir. törvényszék, ügyészség, a tanfelügyelőség, az iparfejlesztő küldöttség és még számosan. Különösen nagy számban jelentek meg a gyergyóiak. A küldöttségeket két óra hosszat fogadta a miniszter. A fogadtatás után 200 terítékű bankett volt a „Csillag”-szállodában, amelyen Csikszereda város, valamint Csikvármegye színe-java vett részt. Az első felköszöntőt Mikó Bálint főispán mondotta ő felségére, a másodikat Molnár József volt képviselő a miniszterre, a harmadikat pedig Győrffy Gyula képviselő a miniszter családjára. Utána Hegedüs miniszter lendületes és szíves szóló szavakban köszönetet mondott a felejthetetlen fogadtatásért. 1 óra 8 perczkor a miniszter a rendes vonattal úgy a hozzá becsatolt kíséret, valamint az előkelő közönség nagy része zónék társaságában Tusnád fürdőre érkezett. Az összes állomásokon küldöttségek várták a minisztert. Tusnád fürdőre érkezve fényes küldöttség élén Barthali Ágoston főszolgabíró intézett üdvözlő beszédet a miniszterhez. A gyógyteremben Győrffy képviselő választói kíséretében köszönetét fejezte ki miniszternek a székelyföld s különösen Csik-vármegye iránt tanúsított érdeklődéséért, amire a miniszter szívélyes hangon válaszolt. Ezután a miniszter illusztris családjá és a fényes társaság kíséretében a fürdőtelepet tekintette meg s később a tiszteletére rendezett 300 terítékű banketten vett részt. Az esthó mály beálltával az egész fürdőtelepet fényesen kivilágították s zene kíséretében impozáns fáklyásmenetet rendeztek, melyet bál követett, amelyen a miniszter családjával együtt megjelent.

Sepsi-Szentgyörgyön.

Hegedüs Sándor kereskedelmi minisztert és családját fényes fogadtatásba részesítette Sepsi-Szt-György város közönsége. Folyó hó 3-án reggel 7 órakor érkezett meg a miniszter a Tusnád felől jövő személyvonattal a szépen feldíszített sepsi-szentgyörgyi vasút állomásra, hol beláthatlan sokaság várta a minisztert, kit az állomáson Szentiványi Miklós alispán fogadott szép beszéddel, mire a miniszter szívélyesen válaszolt.

Hosszu kocsisor kísérte a minisztert és családját a város főterére, melynek kezdetén impozáns díszkapu alatt igazi nagy tanulmányra valló, valódi lelkesültséggel áthatott beszéddel üdvözlő a minisztert sepsi-szentgyörgy város nevében Gödri Ferenc polgármester. A miniszter szívélyes válasza után a tüdőző egyet zenekara indulója hangjai mellett vonult fel a díszes menet a vármegye székházába, hol a vendégek főispán ur ő méltóságánál voltak elszállásolva.

9 órakor kezdődtek a tisztelgések, melyek a következő sorrendben tartattak meg:

1. Törvényhatóságok küldöttsége, tisztikara és a városok tisztikara, a Sepsi-Szentgyörgyön székelő állami hivatalokkal, a vármegye alispánja vezetése alatt.

2. Közigazgatási, gazdasági és iparfejlesztő bizottságok, valamint a pénzügyintézetek igazgatóságai, a főispán ur ő méltósága vezetése alatt.

3. Kézdivásárhelyi kir. törvényszék s a területén lévő királyi járásbírók, Solim Miklós törvényszéki elnök vezetése alatt.

4. Sepsi-szentgyörgyi róm. kath. hitközség egyháztanácsa.

5. Sepsi-szentgyörgyi ev. ref. egyház.
6. Az unitárius egyházak küldöttsége.
7. Izraelita hitközség küldöttsége.
8. A magyar királyi mentelep tisztikara.
9. A Székely Mikó-Kollegium előjárósága és tanári kara.

10. A sepsi-szentgyörgyi kir. áll. építészeti hivatal a posta- és táviradbi. atallal együtt.

A küldöttség vezetői mindannyian igen tartalmas és magas színvonalon álló beszéddel üdvözlők a minisztert s tarták fel a székely ipar és kereskedelem bajai és fogyatkozásait s ezen beszédekre a miniszter mindannyiszor nagy tárgy ismeretre s igazi lelkesedésre valló megható szép beszédekkel felelt, mely beszédekből meggyőződhetünk arról, hogy miniszterünk nemcsak szívén viseli iparosaink érdekeit, de ismervén az árny oldalakat is, igyekszik a baj orvoslására.

A küldöttségek fogadása után 1/211 órakor a miniszter ur ő nagyméltósága nejevel és Rózsika leányával, kik társaságában utaznak, kísérvé főispán ur ő nagyméltósága, Sterényi József miniszteri osztálytanácsos, Pétery Ödön miniszteri fogalmazó, Neumann Ármán, Bély László, Weisz Borthold, Sándor József, Székely György országos képviselők és számos megyebeli notabilitás által, kocsikon a város és az ez alkalomból rendezett kiállítások megtekintésére indult. A női ipariskola nagyszabású kiállítása jól eső örömmel lepte meg s igen megdicsőítte is. Még meglátogatván az árvaifü szeretotházat, szövőgyárat és szegények házáit, mely utjában olismeréssel szolt azon sok és humánus intézményről, melyeket a vármegye tart fenn.

Délbe 1 órakor 150 terítékű díszebéd volt a város remek pompával berendezett dísztermében, melyen a miniszter nejevel, leányával és kíséretével jelent meg, kísérvé a helybeli jótékony nőegylet választmánya és a helyi notabilitások által.

A harmadik fogásnál főispán ur ő méltósága emelkedett hangú felköszöntőt mondott a királyra, mit ősi szokás szerint a közönség állva hallgatott, végén viharosan megéljenezvén nagy királyunkat.

Pohárköszöntők mondatak:

Alispán ur Hegedüs miniszterre.

Hegedüs miniszter nagy hatással a város közönségére.

Gödri Ferenc polgármester Hegedüs miniszterre. Sándor József orsz. képviselő Potsa főispánra. Vajna Miklós főjegyző a miniszter családjára. Bély László orsz. képviselő a jelenlevő nőkre. Benke István tanár Sterényi József osztálytanácsosra.

Gyárfás Győző főmérnök a jelenlevő országos képviselőkre.

Ifj. Czibalmos Ferenc műasztalos Hegedüs miniszterre mondván felköszöntőt, beszédében sajnálattal emlékezik meg arról, hogy a vármegye egyik legtekintélyesebb iparos városát K.-Vásárhelyt ezuttal miniszter ur ő nagyméltósága meg nem látogathatja. Itt megjegyezhetjük, hogy a miniszter ur, mint a hogy azt Bartók Károly polgármester urnak a tisztelgések sorrendjén megmondotta, kilátásba helyezte, hogy legközelebb Kézdivásárhelyet is megfogja látogatni. Még számos felköszöntő után 4 órakor a miniszter kocsira ült és számos kocsis által kísérvé a zászló díszbe öltöztetett város vasuti utcáján keresztül nővérét meglátogatni Csernátonban ment. Bár körutjának ezen része már nem volt egész hivatalos színezetű, azért az utjában eső községek házaikat feldíszítve mindenütt a legnagyobb ovációval fogadták a minisztert.

Eresztvényen, Maksán és Csernátonba díszpukát állítottak fel. Maksán, mint a kédi szék határán, nagy közönségnek élén Bély Pál s. szolgabíró fogadta nagyhatású beszéddel a minisztert.

Csernátonba pedig Damokos Ödön mondott igen szép üdvözlő beszédet, mely után a miniszter családjával és csekély számú kíséretével behajtatott tiszteletes Bodor Géza körületi főesperes ur vendégszerető házához, hogy kipihenje az ut fáradalmait testvére és rokonai körébe, mert a főesperes ur anyagi jóságú neje, a miniszter ur ő nagyméltóságának édes testvére.

Városunkat a tisztelgések sorrendjén Bartók Károly polgármester, Kovács Dániel pénztárnok, Benkő Lajos g. tanácsos és Hajdó Ödön állatorvos képviselték. A pénzügyintézetek képviselőitében Jakab

István vezérigazgató s mint iparfejlesztő bizottsági tag ifj. Czibalmos Ferencz iparkamarai tag voltak jelen.

Polgári leányiskolai vizsgálatok.

A Nőegylet polg. leányiskolájában a vizsgák jun. 30-án d. e. és d. u. tartattak meg tek. Csánki Gyula kir. tanfelügyelő ur elnöke alatt. D. e. volt az első osztály nyilvános vizsgája, melyen nagyszámú közönség vett részt és mindvégig nagy figyelemmel hallgatta a tanulók ügyes feleleteit, mely arról tesz fényes tanubizonyságot, hogy a tanári testület hivatásának e magaslatán állva, időt, fáradságot nem kimélve oldotta meg a derék és lelkes igazgatóval az elvállalt terhes feladatot. A tanulók mindnyájan kaptak állam-örvényes bizonyítványt, mely tény örömmel töltheti el a Kézdi-Vásárhely város és vidékének közönségét, hogy már nem kell idegen helyre vinni leányaikat, hogy a magasabb műveltséget elsajátítsák.

Jun. 30-án d. u. este 9 óráig tartó magán vizsgán 11 III. oszt. leány vizsgázott, kik közül egy se bukott.

Jul. 1-én d. e. 11 órakor tartott meg a záró ünnepély, szintén a torna csarnokban, mely alkalomra egész bucsujáró helylyé változott a környék. Jelen voltak: a városi tanács, tek. Bartók Károly polgármester ur vezetésével. Továbbá a felügyelő bizottság, tek. Kovács Dániel elnökével. A fentartó Nőegylet teljes számban jelent meg.

A növendékek szép éneke és csinos szavalataik után következett a jutalom kiosztás; volt 8 pénzjutalom 104 K. értékben és 20 könyvjutalom. A nagy összegű jutalom fényes tanubizonyságul szolgál annak, hogy mennyire érdeklődés tárgyát képezi az új intézmény a közönségnek.

A jutalom kiosztás után Balázs Márton igazgató ur szép és lendületes beszédben ismertette meg a polg. leányiskola egy évi küzdelmes életét, miért a közönség meleg érdeklődéssel és tapással jutalmazta meg.

Egy jelen voltnak sikerült e lap számára megszerezni ezt a beszédet s épen azért álljon itt:

Mélyen tisztelt közönség!

És most nekem jutott a szerenese, hogy azt a tanóvet, a melyet a múlt év őszén, mint ez iskola igazgatója megnyitottam, azt be is zárjam.

Még egy teljes éve sincs annak, hogy e város intelligens társadalmá, hosszú idők óhaja szerint, a nőegylet körében komoly elhatározást tett egy polgári leányiskola létesítésére.

Szükségtelennek tartom az erre indító okokat felsorolni, mert mi, a kik ezen intézményt oly hosszú idő óta nélkülöztük, azokat úgy is legjobban ismerjük; s mert talán mindenki belátja, hogy a XX-ik század levegője, e Hazában töltött ezeréves multnak, lakóhelyünk földrajzi fekvése és tekintélyes népessége megkívánna már városunkban is egy, az elemi iskolánál magasabb fokú leányiskolát.

A első, nehéz és küzdelmes év, melyet ezen iskola létesítéséért vállaltam erővel és soha nem lakadó lelkesedéssel jártunk meg, immár végéhez ért.

Vessünk egy rövid pillantást a letűnt időre, mert ez az év, a nehéz munka mellett igen sok sikert és örömet is hozott számunkra.

Avagy nem lélekemelő dolog-e, rövid 10 hónap leforgása alatt a vármegye közg. bizottságának feltételes engedélye után a legfelsőbb helyről is, az iskola számára engedélyt, nyilvánossági jogot, államségélyt, sőt pár hónappal ezelőtt már államosítási ígéretet is nyerhetni.

Nem örvendetes dolog-e, hogy a társadalom lelkesedéséből, segélyek, adományok, alapítványok, gyűjtések és más irányú buzgólkodások által iskolánk nemcsak zavartalanul végezhetette hivatalos működését, de a legmesszebb menő kedvezményekben tudta részesíteni az összes szegénysorsu tanulókat.

Nem a gondviselő Isten különös kegyelme-e az, hogy egy iskola, a mely ugyszólván a semmiből keletkezett, egy kistársadalom áldozatkészsége folytán, így rövid idő alatt, a szükséghez képest, saját berendezéssel, felszereléssel könyvtárral és egy rendes tengerővel rendelkezhetik.

Nem örvendetes dolog-e, hogy ezen teljes jogokkal felruházott iskola áldásait már e tanévben is 45 rendes és 12 magán, tehát összesen 57 tanuló élvezhette, az itthon marad költségek megtakarításán kívül, a szülőknek nagy megnyugvására és lelki öröme.

De nem megnyugtató és örvendetes dolog-e a város összes családjára nézve, hogy maguk előtt látják erősödni és létesülni ezen szükséges intéz-

ményt, a hol serdülő gyermekeik magasabb fokú ismeretre és műveltségre fognak vezéreltetni.

S végül lehet-e ezen városnak csak egy olyan polgára is, a ki szintén ne örvendene azon, midőn a szellemi homály oszlatására egy újabb, e téren az eddigieknél hatalmasabb világító fáklyáját nyerheti meg iskolánk által e magyar nemzeti növelés és tudományosságának.

El kell ismernünk és nem hagyhatjuk említés nélkül, hogy mindezen nagyszemélyes vívmányok megszerzéséhez körül a legnagyobb köszönettel tartozunk a vall. és közokt. miniszter ur. Öngyméltóságának, Nagym. Pótsa József főispán, Mélt. Turóczy Adolf, Nagy Gábor, Nagys. Benke Gyula képviselő, Csánki Gyula kir. tanfelügyelő uraknak és még többeknek.

Nagy köszönettel kell lennünk a helybeli jótékony egyesület s annak nagyérdemű elnöke, Mélt. özv. Cserey Jánosné urnő a működő és tiszteletbeli alelnökök s minden egyesületi tag iránt nemcsak a megköszöntött anyagi segélyért, de lankadni nem tudó buzgólkodásukért is.

Hálás köszönetet érdemel az iskola felügyelőbizottságának minden egyes tagja s különösképen annak szeretetreméltó elnöke, tek. Kovács Dániel ur, a ki szívvel, lélekkel, tekintélyével, összeköttetéssel és tapintatával nemcsak vezette és irányította ügyünket, de annak a kezdet első lépéseitől mind a mai napig, tekintélyt és erőt biztosított.

Elismeréssel kell megemlékeznem az állami elemi iskolák gondnokságáról, a mely ügyünket a helyzet magaslatán ítélve meg, aziránt mindenkor a legjobb indulattal viseltetett.

Méltó az elismerésre az iskola tantestületének minden egyes tagja, a kik nemcsak példás buzgósággal töltötték be hivatásukat, hanem felszerelés, tanszer, könyv, pénzügyítés és alapítványok által, több mint 1500 korona értékkel szaporították iskolánk vagyonát.

Hálás köszönetet érdemel városunk és vidékének derék közönsége is, a mely mindig lelkesedéssel és áldozatkészséggel karolta fel és támogatta munkásságunkat.

Az Isten nevében megkezdett s az ő segítségének körésével folytatott munka, a jövőt tekintve, a legszebb reményekre jogosít.

Az ut meg van törve, az irányok helyesen kijelölve, a többi, a tovább folytatandó kitartó munka és soha nem szűnő lelkesedés feladata leendő.

Akadályok minden ügynél merülnek fel iskolánk ügyének is nem egygyel kellett s bizonyára nem egygyel kell még megküzdenni, de ezek csak jobban serkentik az embert a munkára. S ha lett volna is ellentétes irányzat, az a Nagym. vall. és közokt. m. kir. miniszter ur eddigi magas rendelkezéseivel immár leszereltetett, — s végképen meg kell annak semmisülnie ilyen nagy horderejű és égetően szükséges közérdek előtt.

Ez az iskola ma, egy hivatalos jogokkal felruházott intézmény, temploma ez a székely nőnevelésnek, eszköze a magyar nemzeti művelődésnek, feltett és drága kincse e város és vidék társadalmának, épen azért joggal hisszük és akarjuk, hogy annak mindenáron élne kell.

Midőn azért ezen iskolában az 1899—900-ik tanévet bezárom s úgy lehet, rövid idő alatt annak vezetését is átadom, a magam részéről sem mulasztom el leghálásabb köszönetet mondani az iskola fenntartó egyesületnek, az iskola felügyelőbizottságának, tantestületének és e városnagyrabecsült közönségének azon kitüntető pártfogásért és bizalomért, a melylyel csekély személyemet is, szerény működésem minden lépésénél, oly nagyrabecsült módon támogatni kegyesek voltak.

Eljen e szép intézmény s azért fáradozó nemes társadalom soká!

Az iparosok nyugdíj-ügye.

Irta: Szenterzsébeti Szakács Péter.

(Folytatás.)

Áttérek tehát most annak taglalására, hogy miképen látom realizálhatónak a tagok nyugdíjigényeinek kielégítését a közölt statisztikai adatok mellett, ami egyébként a „Magyarországi nyomdászok és betűöntők egylete”-nél negyedszázados fennállása által tényleg igazolást nyert s épp úgy igazolást fog nyerni rövid időn az 1893. óta tőkéjét a legszebb predmennyel gyűjtő és több ezer taggal bíró „Magyarországi munkások rokkant- és nyugdíj-egyleténél.”

Vegyünk alapul 2000 (kettőezer) tagot, a mennyivel valamely nyugdíj-egyesület megalakul, vagy a mennyi annak rövid időn kebelébe lép s a számítás egyszerűsítése szempontjából mind a 2000-et sorozzuk a tagok I-ső (heti 20 fillért fizető) osztályába és tekintsük ezen létszámot állandónak.

Miként vázolni már szerencsés voltam, az első 10 év a tőkegyűjtés korszaka, mely a következő számításal érhető el:

2000 tag á he 20 fillérrel fizet évente a 10 kor. 40 fillért, egy év alatt = 20,800 koronát összesen.

Tíz év alatt ilyen évjáradék kamatok kamatjával, 252 ezer koronára gyarapodik.

Azonkívül feltehető, sőt joggal remélhető, hogy az egyesület alapító és pártoló tagjaitól s más humanus érzületű egyénektől befolyó alapítványok, hagyományok és a nyugdíj-egyesület kerületében rendezendő mulatságok jövedelmei és mindezek kamatjaiból, az egyesület vezetőinek körültekintő gondossága és buzgalma folytán szintén származik az első 10 év alatt legalább is 40,000 korona. Így a II-ik év kezdetén 292 ezer korona tőkére emberileg számítani lehet.

Az első 10 év, vagyis a tőkegyűjtés ideje alatt a költségek fedezetet találnak a boiratasi díjakból, minthogy ez a idő alatt fizetéses tisztviselők egyáltalán nem alkalmaztatnak, hanem úgy, mint a „Magyarországi munkások rokkant- és nyugdíj egyesületé”-nél diczéretesen történik, az egyesület ügyeinek vezetésére megválasztandó tagok tiszteletből végzik majd feladatukat; akik hozandó munkásságuk, áldozatkészségükért bőven lesznek jutalmazva polgártársaik hálája és elismerése által.

És én, ismerem bár korszakunk sivárságát és önzését, el nem képzelhetem, hogy kihalt volna az emberiségből teljesen a szívjóság és humanizmus. Nem hiszem, hogy ezen feltevésemben esalatkoznám, mert hiszen ennek örvendatos példáival hála Istennek országsszerte még elég gyakran találkozunk; a Székelyföldet illetőleg pedig erre nézve még kéteyleim sincsenek.

A nyugdíjigények kielégítése ezek után a következő számításal alapul:

Az alakuláskori 2000 tagból 10 év alatt (évente 2.5%-al) elhal 500 tag. Marad tehát a II-ik évre, midőn a rokkantak nyugdíjjogosultsága érvénybe lép: 1500 tag.

A fent közölt adatok szerint a II-ik évben ezen létszámnak 3.3%, azaz három egész és három tized százaléka, vagyis az állandónak elfogadott 2000 tag-2.5% (kettő és fél százaléka) kerül nyugdíjazás és segélyezés alá, azaz számokban kifejezve — beleszámítva 72 árva is — 50 teljes nyugdíjas.

A szükséglet eszerint a II-ik évben a következő:

Egy teljes nyugdíj-összegnek, 624 koronának 70% = 436 kor. 80 fillér.

50 nyugdíjra kívántatik tehát 21,840 kor., 14 özvegynek (2000 tag 0.7%) a férjeik által befizetett á 104 kor. tagdíjból 30% visszatérítés a 31 kor. 60 fillér 437 kor. 80 fillér. Évi kezelési költség 6000 kor. Összesen 28,277 kor. 80 fillér.

Fedezet:

Mellőzve itt azon összeg számításba vételét, a mely az alapító és pártoló tagoktól, valamint a mulatságok és adományokból remélhető; de számításba véve, hogy a II-ik évtől kezdve nemcsak az alapító évi kamatai, hanem maguk az évi díjak is már felhasználhatók, a fedezetet a fent kimutatott szükséglettel szemben megtaláljuk a következőkben: 2000 tag heti 20 filléres díja 20,800 kor., a tagdíjakból képződött 252,000 kor. évi 5%-os kamata 12,600 kor. Összesen 33,400 kor. Levonva a szükségletet 28,276 kor. 80 fillért; maradvány 5123 kor. 20 fillér, mely az alaptőke gyarapítására lesz fordítható.

A 12-ik évben bevétel:

Az alaptőkéhez 252,000 kor.-hoz, hozzáadva a m. é. maradványt 5123 kor. 20 fillért, származik 257,123 kor. 20 fillér, ennek 5% kamatjövödelme 12,856 kor., az évi tagdíjak 20,800 kor. Összesen 33,656 kor.

Szükséglet:

50 tagnak (1%-al több) nyugdíj 22,152 kor.; 14 özvegyi illetmény egy évi többlettel 480 kor., év kezelési költség 6000 korona = 28,632 kor. Levonva a bevételből maradvány 5025 kor. az alaptőke növelésére.

A 13-ik évben bevétel:

A gyarapodott alaptőke = 262,174 kor. 5% kamatjövödelme 13,107 kor., évi tagdíjakból bevétel 20,800 kor. Összesen 33,907 korona.

Színház.

Szombaton Sidney Jones és Oven Hall, a Gésák szerzőinek legújabb operettje, a Görög rabszolga került bemutatásra. A darabban, mely valóságos diadal uton járta be az angol, amerikai s fővárosi színpadokat, alig van összefüggő cselekmény, de annál szebb, dallamosabb a muzsikája, mely esinósán esinósabb jeimezek, festői csoportozatok s pajkos táncok keretében van előtálalva. A főszerepeket társulatunk három primadonnája adta, kik valóságos versenyre keltek egymással abban, hogy ki énekel vagy tánczol közülök legszebben. Szép alak volt Szirmai Olga Antonia szerepében igazán nem sajnálhattuk, hogy az istenek oly kevés ruhával öltöztették fel Antoniát, mert a kisasszony vállai, egyéb látnivalói s az éneke is igen szép volt. Sokat tapsolt a közönség Tiszaynának, ki Irist adta s Székula Sárának, ki Aspasiát személyesítette. Mind a ketten szokott ügyességgel énekeltek s táncoltak. Tiszayné két esokrot is kapott. A többi szereplők is jól voltak disponálva s így az egész előadás gördülékenyen, simán folyt. A helyzet szignaturájához tartozik az is, hogy a ház zsufolva teli volt s hogy a nők közül is sokan az álló helyre szorultak.

Vasárnap este, mivel ekkor a helybeli kereskedő-íjak rendeztek a színpadon nyári táncmulatságot, nem volt előadás.

Hétfőn Fűredy Gusztáv, a Nemzeti Színház tagjának második vendégfelléptével a vígszínház egyik sikeres darabját, Napoleon öcsém-et adták Gutti Soma és Rákossy Viktor bohózatát közepes számú közönség hallgatta végig s ez is bizonyos csalódással távozott a színházból. Ugy látszik mindenki többet várt egy elismert hírnévű s népszerű író darabjától, melynek értéket mindenesetre az a körülmény is nagyon esökkentette, hogy színpadunk nagyon kicsiny, hogy nincsen sülyesztő s no még az is, hogy az egyik szereplő nem egészen kifogástalanul tudta a szerepét. Dicséret illeti Vágó Bélát, ki a színházi sugó (Fülp) szerepét éles megfigyeléssel és nagy virtuozitással alakította. A czimszerepben Nádasz József (Napoleon) volt igen jó s érdemmel nem kevesebb dicséretet.

Kedden Chapi mulatságos és kedvelt zenéjű operettje Az untkozó király került műsorra. Az előadás jó volt s a közönség sokat mulatott a darab komikus jelenetein. A királyt Tiszayné, a parasztleányt Székula Sárka. személyesítette dicséretesen, s nagyon kedvesen. Énekük — mint mindig — lelkes tapsra ragadta a közönséget s Székula Sárka esokrot is kapott. Sokat tapsoltak Tiszaynak (A hadügyminiszter), „örült vagy szent” refrénü kuplóját is. Vágó Pál (Juon bérle) kis szerepét nagy művészettel s természetességgel tudta megrajzolni. Szépen énekeltek az apródok is mazurkájukat.

Mint értesülünk még csak négy előadás lesz s azután eltávozik városunkból a jeles társulat.

Nyílt levél

a magyar tanuló ifjúsághoz.

A huszadik századot a munka nagy ünnepe, a párisi világkiállítás nyitja meg. Amit az emberi egyenlőség, testvériség és szabadság jeliséje alatt az emberi elme szépet, magasztosat gondolt; amit millió köz, támogatva az emberiség szolgálatába hódított öserők: a gőz és villamosság által, jót, hasznosat alkotott a XIX. századon át: azt Páris, a világváros, óriási keretében kápráztató fényben, elbűvölő összhangban tárja elé a világkiállítást.

Mint delejtűt a sarkesillag, ellenállhatatlan vágy vonzza minden időben a tudvágyó emberi lelket a jó, igaz és szép megnyilatkozás felé. A munka nagy ünnepe, a párisi világkiállítás e hármass jelisének meglepő tényekben kifejeződése. Innét a hatalmas népvándorlás, az emberiség millióinak özönlése Párisba, a civilizáció Mekkájába.

Hazám ifjúsága! Közköztudott kormányunk bölcsesége megnyitotta előttetek is az utat; előrelátása lehetővé tette, hogy édes szüleitek nagyobb pénzbeli megterhelése nélkül, kényelemben, jólétben végezhesétek a nagy utazást Budapestről Ausztrián, Németországon át Párisba s onnét vissza Svájcra,

Tirolon át haza. Lehetővé tette, hogy a modern műveltség és finomodás legnagyobb gőzpontjában, Párisban, s a minden képzeletet felülmúló gazdag világtárlaton nyerjen a szép, jó és nemes iránt fogékony lelkek benyomásokat, melyek nemcsak kitörölhetetlenül vésődnek az emlékezetbe, de átszűrődve az ifjú képzelet láthatlan idegszálain, elméteket, ideáikkal gazdagítja, akaratéroőket az életre áldást hintő munka vágyával erősíti.

A párisi világtárlat maga egy nagy világ. Tanulmányozásra, ismeretgyűjtésre végzetlen terület. A szakértelem és tapasztalás azonban kijelöli kinek-kinek azt, mi hozzá legközelebb eső. Ti magyar ifjak, tudós tanáraitok felügyelőie alatt, Párist s a világtárlatot alaposan ismerő férfiak kalauzálása mellett, rövid napok keretén belül, szellemetek tulajdonságait, izmaitoknak kifárasztása nélkül, gyönyörrel szemlélni fogjátok, az ész és kéz esodás alkotásait s mindazt, mi bennünket, magyarokat, a művelődés kapesaival a világ művelt nemzeteihez fűz; látni fogjátok az emberiség egyetemes haladásával párhuzamban, saját nemzetünk előremenetelét is külön korszakot alkotó századunkon át.

A tanulmányi utazás ily magaslatos céljaival szemben mit szólnak a magyar tanulók párisi utazásáról, annak technikai részleteiről?

Közköztatási kormányunk megtisztelő bizalmából s hazánk legnagyobb forgalmi vállalatának, a m. kir. áll.vasutak városi menetjegy irodájának támogatásával én intézem utazástok összes ügyeit. Erkölcsei, egészségügyi, tisztsági tekintetben kifogástalan szállodákban nyertek lakást élelmezést szép utazástok egész tartama alatt. Harminez évi tanári és igazgatói pályámon az ifjuság jólléteért legjobb szívvél munkálkodtam szüntelen. Ez párisi tanulmányi utazástoknál is programom sarkalatos tétele.

Forduljatok bizalommal kedves szüleitekhez; kérjétek beleegyezésüket és pénzbeli áldozatukat ahhoz, hogy a magyar tanulók részére, a közoktatási kormány által engedélyezett és ajánlott, a párisi világkiállítás m. kormánybiztosának főfelügyelője alá rendelt utazásban résztvehessetek. Jöjjetek tömegesen. A külföld figyelme felhívja utazástokra. Számbelileg is inponáljatok.

De ne csak így! Virágáról ismerni meg a fát. A nemzet élőkájának virága az ifjuság. Megjelenésük Párisban, a világtárlaton, legyen méltó tanulmányi utazástok céljaihoz, és a magyar névhez. Ezzel tartoztok édes szüleiteknek, tartoztok önmagatoknak, tartoztok a közös édes anyának, a hazának, melynek szeretete itthon s távolban, az élet minden viszonya között legyen szövétnek, mely utaitokat bevilágítja.

Mindenütt, amerre jártok. Dunától a Szajnáig, Kárpátoktól az alpesekig, megjelenésétek, szereplésétek, modorotok legyen élő bizonyítéka annak, hogy ti egytől-egyig művelt nemzet fiai vagytok.

Ég áldása reátok! A viszontlátásra!

Budapest, 1900. június hóban.

Propper N. János,
kereskedelmi akadémiai volt
igazgató, a „Keleti Utazási
Vállalat“ alapítója, a magyar
tanuló ifjuság párisi utazásá-
nak rendezője.

Ujdonságok.

— **Időjárásunk.** Két nap óta beköszöntött a kánikula. A felhőtlen égről perzselően süt a nap, robamosan érlelve a gabonát s gyümölcsöt. A múlt hónapban lehullott bőséges eső s meleg időjárás annyira előbbre vitte a mezei terményeket, hogy igazi öröm most a mezőkön végig tekinteni. Szóval az időjárás lehető legkedvezőbb s a gazdaközönség örömmel tekinthet az aratás felé.

— **Népmozgalmi statisztika.** Az elmúlt június havában a kézdivásárhelyi anyakönyvi kerületben 13 gyermek született, 15 egyén halt meg és 7 házasság kötött. F. év első 6 hónapjában összesen 80 születés, 94 halál és 23 házasság vezetett be anyakönyveinkbe.

— **Nekrológ.** Dr. Bodor Ferenc kézdivásárhelyi kir. közjegyzőt, társas életünk köztisztelőjében álló kitűnő tagját súlyos családi csapás érte. Kedves szép fia Ferenc, családja romlásra f. év június hó 30-án 6 hónapos korában meghalt. Temetése f. hó 1-én ment végbe a város összes intelligenciájának nagy részvete mellett. Béke poraira!

— **Köszönetnyilvánítás.** A kézdivásárhelyi áll. polg. fiúiskola szorgalmas tanulóinak megjutalmazására szíves adományokkal járultak: a kézdivásárhelyi „Takarék-pénztár“ és „Kisegítő takarékpénztár 10—10; a Jótékony nőegylet a „Zoltáni“ alaptól 4 koronával. Kovács Kálmán törvényszéki aljegyző ur ajándékozott 4 koronát, Csia József ügyvédjelölt ur 2 koronát, tiszteletes Czirmai Zoltán ref. s. lelkész ur Arany János kisebb költeményeit két kötetben és Zajzon Sándor tanár ur 2 koronát. Fogadják aszíves adakozó testületek és egyes tanügybarátok az iskolai előljáróság és a jutalmat nyert tanulók nevében kifejezett hálás köszönetünket. Kézdi-Vásárhely, 1900. július 4-én. Az igazgatóság.

— **Köszönetnyilvánítás.** Állami elemi fiú- és leányiskolánk arra érdemes tanulóinak megjutalmazása céljából adakozni szíveskedtek: 1. K.-Vásárhely város 20 koronát. 2. K.-Vásárhelyi Takarékpénztár 16 koronát és 2 drb könyvet. 3. K. Osizár József ur 10 koronát. 4. Id. Janesó Mózes keresk. ur

6 koronát. 5. Ifj. Janesó Mózes nyomdatulajd. ur 4 koronát. 6. Janesó Mózes szeszgy. ur 4 koronát. 7. Szöcs Károly ur 5 koronát. 8. Ambrus Albert ur 2 koronát. 9. Welreiter Jánosné, urasszony 2 koronát. 10. Benkő Lajos gazdat. ur 2 koronát. 11. Török Sándor építőmester ur 4 koronát. 12. Szöcs Ferenc ur Turóczy Mózes és neje emlékére 4 koronát. 13. Kisegítő Tak. pénztár 10 koronát. 14. Jakab István t. p. v. ig. ur 2 koronát. 15. Kovács Ferenc gyógyász. ur 2 koronát. 16. Tamási Imre, rk. hitoktató ur 4 drb könyvet. Midőn a fenti adományok átvételét elismerjük egyidejűleg a tanügy érdekében hozott eme szíves áldozatokért nevezett adakozóknak gondnokságunk f. évi jul. hó 1-én tartott ülése 76 sz. a. alkotott határozata értelmében meleg köszönetet nyilvánítani kötelességünknek ismerjük. Kézdi-Vásárhelyen, 1900. jul. hó 3-án. Kovács Dániel, gondn. elnök. M. Székely János gondn. jegyző.

— **Pályázati hirdetmény.** A háromszéki és miklósvárszéki (erdővidéki) volt székelyhuszár családok által nevelési célra tett alapítványi helyre ez időszerint egy alapítványi helyre és pedig első sorban a honvéd ludovika akadémiára, másod sorban a két tisztképző tanfolyamra, s a mennyiben ezekre pályázat nem érkeznek be, az erdészeti, bányászati; bölcsészeti, felsőbb gazdasági tanfolyamra a sorrend szerint a szabályrendelet 22. §-a értelmében az 1900/1901. évekre félévenként két egyenlő részletben előre fizetendő 480 korona ösztöndíjjal ezennel pályázat hirdettetik. Az alapítvány a szak teljes folyamára terjed. Az alapítvány élvezetére a hivatalból oszkoztolt és a megyei levéltárban őrzött összei ásbán foglalt háromszéki és erdővidéki 632 volt székely huszár család fi- és nőágon leszármazó férfi tagjai oly képen jogosultak, hogy a fiágon leszármazóknak mindig elsőbbségük van. Az alapítványi helyre pályázók ez iránti kérésüket alólírotthoz, mint a kezelő bizottság elnökéhez 1900. évi július hó 31-éig bezárólag kötelesek benyújtani. A kérés felszerelendő: a) a kérelmező keresztlevelel, melyben törvényes származása bizonyítva legyen; b) valamint magyar honi főgymnasium vagy főreáltanodában nyert érettségi bizonyítvánnyal; c) saját és szülői vagyonára vonatkozó községi előljárósági bizonyítvánnyal; d) arra vonatkozó bizonyítvánnyal, hogy pályázó jogosult, volt székely huszár családból származik, mely bizonyítvány a a községi előljáróság és azon községbeli huszársaládhoz tartozó választott megbízott tag által állítandó ki; e) a kérésben világosan előadandó, hogy pályázó melyik ösztöndíjat kívánja elnyerni. Sepsiszentgyörgy, 1900. június hó 26-án. Szentiványi Miklós alispán.

Hirdetések.

Sz. 2505—900.

Hirdetmény.

Alattirt városi tanács a s.-szentgyörgyi m. kir. pénzügyigazgatóságnak 15348—900 sz. alatti rendelete alapján ezennel közhírré teszi, hogy a f. évi hadmentességi díj kivétési lajstrom f. év július hó 4-től, f. évi július hó 13-dikáig ezen városi adóhivatalnál 8 napi közzemlére kivan téve és az érdekelt felek által megtekinthetők.

Egyben felkérnek a hadmentességi díj fizetésre köteles egyének, hogy könyvecskéjüket ezen adónemek bejegyezhetése végett 8 nap alatt különbenbirság terhe mellett mutassák be.

Kézdi-Vásárhelyt, 1900. július hó 3-án.

Bartók Károly,
polgármester.

(80. 1—1.)

Sz. 389—1900.

végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kézdivásárhelyi kir. járásbíróság 1900. évi V. 244. számú végzése következtében Dr. Balogh Vendel ügyvéd által képviselt Stólik Viktor javára kézdivásárhelyi Varga Antal ellen 255 K. s jár. orejéig 1900. évi Március hó 24-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 821 K. becsült következő ingóságok, u. m.: kázi butorok, többféle férfi eszímák, ágynemű, női cipők, varrógép eszima-varráshoz, ványoló nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kézdivásárhelyi kir. járásbíróság 1900. évi V. 244. számú végzése folytán 255 K. tökékövetelés ennek a per rendén megítélt kamatai, és eddig összesen megállapított költségek orejéig K.-Vásárhelyt a hely színén — mert a szállítás 1-ső foglaltatónak káros volna —

leendő eszközzésére 1900. évi július hó 14-ik napjának délután! 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében közzépénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő in-

góságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kézdi-Vásárhelyt, 1900. évi július hó 2-ik napján.

Kakutsi Ádám,
kt. bírósági végrehajtó.

(81. 1—1.)

RÁTH MÓR könyvkereskedése Budapest, Haas-palota, ajánlja mindazoknak, kik Párisba, Londonba, a Continens többi nevezetesebb városaiba, fürdőibe, üdülő helyeire (Svájcz stb.) készülnek, amennyiben létéznek, magyar nyelvű, de különösen nagy választékban francia, angol, német vasuti utmutatókat, Baedeker, Meyer és hasonló utazási kézikönyveket, térképekethelyi tervrázokat stb. 1900. évi kiadásokban, továbbá utazási olvasmányt minden nyelven, kis kézi szótárokat és beszélgetéseket, szóval mindazt, a mi a turistát tájékoztatja és szórakoztatja.

(73. 1—4.)

Ny. Ifj. Janesó Mózes K.-Vásárhelyt.